

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 20. oktoobri 1980. aasta direktiivi 80/987/EMÜ töötajate kaitset tööandja maksejõuetuse korral käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta ⁽¹⁾, mida on viimati muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. septembri 2002. aasta direktiiviga 2002/74/EÜ ⁽²⁾, tähendab, et ettevõtja peab liikmesriigi territooriumil tegutsemiseks omama selles liikmesriigis filiaali või püsiasukohta?
2. Eitava vastuse korral, mis tingimused peavad olema täidetud selle tuvastamiseks, et ettevõtja tegutseb mitmes liikmesriigis?
3. Kui on asjakohane sedastada, et ettevõtja tegutseb mitmes liikmesriigis ning et töötaja teeb sellele ettevõtjale tööd mitmes liikmesriigis, milliste tingimuste alusel tuleb määrata töötaja tavaline töökoht?
4. Kas direktiivi 80/987 artiklil 8a, mida on viimati muudetud direktiiviga 2002/74, on vahetu õigusmõju?

⁽¹⁾ EÜT L 283, lk 23; ELT eriväljaanne 05/01, lk 217.

⁽²⁾ EÜT L 270, lk 10; ELT eriväljaanne 05/04, lk 261.

5. juulil 2007 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Austria Vabariik

(Kohtuasi C-311/07)

(2007/C 211/45)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: B. Stromsky ja B. Schima)

Kostja: Austria Vabariik

Hageja nõuded

— Kuna Austria Vabariik ei ole ette näinud nõukogu 21. detsembri 1988. aasta direktiivi 89/105/EMÜ, mis käsitleb inimtervishoiu kasutatavate ravimite hinnakujundust reguleerivate meetmete läbipaistvust ja nende hõlmamist siseriiklike tervisekindlustussüsteemidega ⁽¹⁾, artikli 6 punktile 1 vastavat tähtaega ravimite kandmiseks *Erstattungskodex*'i (siseriiklik tervisekindlustussüsteemiga hõlmatud ravimite loetelu) kollasesse või rohelisse ossa, siis on Austria Vabariik rikkunud sellest eeskirjast tulenevaid kohustusi.

— mõista kohtukulud välja Austria Vabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Direktiivi 89/105/EMÜ eesmärk on muu hulgas kaotada erinevused siseriiklike majanduslike meetmete osas, mis liikmesriigid võtavad selleks, et tagada parem ülevaade avaliku tervishoiusüsteemi ravimitele tehtavate kulutuste üle. Nende hulka kuuluvad meetmed nende toodete sortimendi piiramiseks, mille kulud katab riiklik tervisekindlustussüsteem. Selleks, et niisugused erinevused ei takistaks ühendusesisest ravimikaubandust, näeb direktiiv ette teatud nõuded menetlusele, mille kohaselt kantakse tooted siseriiklikku tervisekindlustussüsteemiga hõlmatud ravimite loetelu. Direktiivi artikli 6 punkt 1 sätestab tähtaja, mille jooksul tuleb teha otsus ravimi kandmise kohta niinimetatud „positiivsesse loetellu”.

Austrias sisaldab tervisekindlustussüsteemiga hõlmatud toodete loetelu kolme erinevat kompenseerimise valdkonda. „Roheline osa” sisaldab ravimeid, mille osas on meditsiiniliselt ja tervishoiu seisukohalt otstarbekas ja põhjendatud teha väljakirjutamine ja kompenseerimine ilma eelneva sotsiaalkindlustaja loata, „kollasesse ossa” kantud ravimite kulud kompenseeritakse üksnes põhjendatud üksikjuhtudel sotsiaalkindlustaja eelneva loa alusel ning lõpuks sisaldab „punane osa” ravimeid, mille kohta on esitatud taotlus nende kandmiseks kollasesse või rohelisse ossa. Kulutused punasesse ossa kantud ravimitele kompenseeritakse põhjendatud üksikjuhtudel sotsiaalkindlustaja eelneva loa alusel, tingimusel, et kollases ja rohelises osas ei leidu alternatiive. Kehtiv taotlus ravimi kandmiseks *Erstattungskodex*’i kollasesse või rohelisse ossa tähendab seega seda, et see ravim kantakse teatud ajaks punasesse ossa. Austria eeskirjade kohaselt võivad ravimid jääda punasesse ossa maksimaalselt kahekümne neljaks kuuks; kui välja ei suudeta selgitada Euroopa Liidu keskmist hinda, siis pikeneb tähtaeg kolmekümne kuue kuuni.

See eeskiri ei ole kooskõlas direktiivi 89/105/EMÜ artikli 6 punktiga 1, kuna tagatud ei ole see, et ravimi kandmise kohta kollasesse või rohelisse ossa tehakse otsus 90 või 180 päeva jooksul, nagu näeb ette direktiivi nimetatud säte.

Nagu otsustas Euroopa Kohus 12. juuni 2003. aasta otsuses kohtuasjas C-299/00: komisjon vs. Soome, kahjustaks direktiivi eesmärke see, kui liikmesriik võiks sisse viia ravimite, mille suhtes kehtib kõrgendatud hüvitamise määr, loetelu määramiseks kaheastmelise menetluse, millest üks menetlus vastaks direktiivi artikli 6 punktis 1 sätestatud kohustustele, samas kui teine menetlus oleks nendest kohustustest vabastatud ning ei järgiks direktiivi eesmärke. Vastupidi Austria valitsuse seisukohale ei tule menetleda mitte ühte taotlust positiivsesse loetellu kandmiseks, vaid menetleda tuleb ka taotlust sellise loetelu teatud kategooriasse kandmiseks vastavalt direktiivi artikli 6 punktile 1, kui sellesse kategooriasse kandmisega kaasnevad, nagu Austrias, soodsamad hüvitamise tingimused kui teise kategooriasse kandmisega või sellesse jäämisega. Seega peab olema tagatud, et selliste taotluste üle otsustatakse direktiivi artikli 6 punktis 1 ette nähtud tähtaja jooksul.

Kuna Austria õigus ei ole seda sätestanud, siis ei ole see kooskõlas ühenduse õiguse nimetatud normiga, arvestades sellele Euroopa Kohtu poolt antud tõlgendust.

(¹) EÜT 1989, L 40, lk 8; ELT eriväljaanne 05/01, lk 345.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Tribunal d'instance de Paris (Prantsusmaa) 6. juulil 2007 — JVC France SAS versus Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

(Kohtuasi C-312/07)

(2007/C 211/46)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal d'Instance de Paris

Põhikohtuasja pooled

Hageja: JVC France SAS

Kostjad: Administration des douanes (Direction Nationale du Renseignement et des Enquêtes douanières)

Eelotsuse küsimused

1. Kas videokaamera, millega impordi ajal ei ole võimalik salvestada väliseid videosignaale, tuleb klassifitseerida alamrubriiki 8525 40 99, kui hiljem saab kaamera videoliidest tarkvara või lisaseadme (widget) abil muuta videosisendiks, kuna see aparaat on varustatud elektrooniliste lülititega, mis võimaldavad salvestada välist videosignaali, kuigi ei tootja ega müüja ei ole sellele võimalusele viidanud ega ka taga seda?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav ja kui selgitavate märkuste järjestikused muudatused toovad kaasa muutuse ühenduse praktikas videokaamerate klassifitseerimisel ja erandi seoses põhimõttega, mille kohaselt kaupade klassifitseerimine peab toimuma vastavalt nende tegelikele omadustele tollivormistuse tegemise ajal, siis kas Euroopa Komisjon võis selline muudatus läbi viia pigem selgitavate märkuste muutmise teel, ja seega kohaldada neid tagasiulatuvalt, kui võtta vastu klassifitseerimist reguleeriv määrus, mida kohaldatakse üksnes tulevikus?

Eelotsusetaotlus, mille esitas Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona (Hispaania) 5. juulil 2007 — Kirtruna S.L. ja Elisa Vígano versus Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos SA, Electro Calbet SA

(Kohtuasi C-313/07)

(2007/C 211/47)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Kirtruna S.L. ja Elisa Vígano

Kostjad: Cristina Delgado Fernández de Heredia, Sergio Sabini Celio, Miguel Oliván Bascones, Red Elite de Electrodomésticos SA, Electro Calbet SA